

Dagen efter gik han for en Forsigtigheds Skyld alligevel derhen.

Salomons beboede et helt Hus for sig selv i Nærheden af Bredgade. Det var et ældre, to-etages Sted, der fra Gaden ikke tog sig videre imponerende ud, indeklemmt som det tilmed var mellem to høje Lejekaserner. En egen Værdighed hvilede der alligevel over dets tunge, sorte Tegltag, ligesom Vinduernes Størrelse og Murpillernes Bredde vidnede om, at Huset havde en fornem Historie. Det var da ogsaa et forhenværende »Palais«, som den nuværende Grosserer Salomons Fader i Slutningen af Tyverne havde afkøbt en forgældet Adelsmand. Gennem et hvælvet Portrum, der gav Genlyd af ens Skridt, kom man gennem en dobbelt Glasdør ind i en Forstue eller rettere Forhal, hvis høje Vægge var behængt med Rustninger, gamle Broncesager og Samlinger af pragtfulde orientalske Vaaben, saa man fik et Indtryk af at betræde et etnografisk Musæum. Paa hver sin Side af den brede Trappe, der førte op til første Sal, stod to ibenholtssorte, indiske Gudebilleder, der med et vildt forstenet Udtryk stirrede den Kommende i Møde.

En Pige modtog Pers Kort og aabnede Døren ind til et Slags Biblioteksværelse, idet hun bad ham tage Plads et Øjeblik; Fruen vilde straks komme.

Per slog sig ned i en med Gyldenlæder be-